

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: **Mgr. L.**, bytom B, L. proti žalovanému: **Ministerstvo pôdohospodárstva Slovenskej republiky**, Dobrovičova 12, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 6. novembra 2006 č. 6007/2006-710, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S 171/2007-81 zo dňa 3. apríla 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S 171/2007-81 zo dňa 3. apríla 2009 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a konania mu predchádzajúceho mal preukázané, že žalovaný preskúmaným rozhodnutím zamietol odvolanie žalobkyne voči rozhodnutiu Krajského lesného úradu v Bratislave č. 26/3/2006-39/2/2005, ktorým bola nehnuteľnosť žalobkyne zaradená do lesného územného celku, Mestské lesy B.; vo veci o zaradenie pozemku vo vlastníctve žalobkyne do konkrétneho lesného užívateľského celku za účelom následného vypracovania hospodárskeho plánu na roky 2006-2015 bolo rozhodnuté dňa 21.2.2005; správne konanie v predmetnej veci vzhľadom na prvý úkon správneho orgánu voči účastníkom konania začal za účinnosti zákona č. 100/1977 Zb. o hospodárení v lesoch a štátnej správe lesného hospodárstva v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o lesoch“). Poukázal na to, že napriek tomu, že zákon o lesoch bol zrušený zákonom č. 326/2005 Z.z., jeho ustanovenia sa nemôžu aplikovať na predmetné konanie z dôvodu jeho prechodného ustanovenia § 68 ods. 2, podľa ktorého konania začaté podľa doterajších predpisov, ktoré neboli dokončené do dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona, dokončia sa podľa doterajších predpisov. Konštatoval, že Krajský lesný úrad v Bratislave vydaním rozhodnutia č. 26/3/2006 zo dňa 4.8.2006 splnil svoju povinnosť uloženú zákonom vytvoriť predpoklady na riadne hospodárenie a ochranu lesného fondu podľa vypracovaného lesného hospodárskeho plánu s tým, že priestorové rozdelenie lesa a jeho priradenie do určitého celku je v konečnom dôsledku len predbežným rozhodnutím k tomu, aby mohol byť na danú oblasť vypracovaný lesný hospodársky plán. Uviedol, že žalobkyňa neuviedla žiaden relevantný zákonný dôvod, pre ktorý nesúhlasí s napadnutým rozhodnutím a ktoré jej konkrétne oprávnenie bolo porušené, okrem obáv z obmedzenia jej vlastníckych práv zaradením jej pozemku do vytvorených lesníckych celkov a súčasne, že žalobkyňa v priebehu konania

nepredložila žiaden doklad preukazujúci, že vykonáva samostatne odbornú lesnú hospodársku činnosť, alebo, že na túto činnosť poverila osobu spôsobilú podľa § 14 ods. 1, 2 zákona o lesoch. Podľa názoru krajského súdu len preukázanie plnenia povinností riadneho hospodárenia vlastníka lesa podľa ustanovení zákona o lesoch, ktoré citoval, mohlo mať za následok nezahrňovať jej pozemok do iných užívateľských celkov. Súčasne konštatoval, že vzhľadom k tomu, že žalobkyňa v správnom ani súdnom konaní nepredložila dôkazy o odbornom hospodárení na jej pozemku iným subjektom ako príslušnou štátnou inštitúciou, ako i z dôvodu, že priestorovým rozdelením lesa a zaradením pozemku v jej vlastníctve na evidenčné účely, nedochádza k žiadnemu ohrozeniu ani obmedzeniu jej vlastníckeho práva. Krajský súd nezistil v postupe žalovaného vadu, ktorá by mohla spôsobiť nesprávne rozhodnutie vo veci. Žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

Rozhodovanie o náhrade trov konania krajský súd odôvodnil podľa § 250k ods. 1 O.s.p. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal, pretože žalobkyňa v konaní nemala úspech a žalovaný nemá právny nárok na náhradu trov konania.

Proti uvedenému rozsudku sa v zákonnej lehote odvolala žalobkyňa. Žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného správneho orgánu zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie. Namietala, že súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom rozhodol v rozpore s ustanoveniami §§ 123, 124, 126 ods. 1, a 128 ods. 2 Občianskeho zákonníka (OZ) a súčasne v rozpore s článkom 20 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky a v rozpore s článkom 1 Protokolu č. 11 k medzinárodnému Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Dôvodila, že napadnutým rozsudkom krajského súdu je jej osobná vôľa ako vlastníčky výmerov veľmi malého a navyiac ochranného lesa, čo do nakladania s ním, celkom obmedzená a obetovaná korporatívnym záujmom jej celkom neznámych ľudí, t.j. ministerským úradníkom lesnej sekcie žalovaného a cez nich aj súkromnej obchodnej spoločnosti Mestské lesy v B., ktorého krajský súd nepribal do konania ako účastníka, napriek jej návrhu. Rozsudok krajského súdu posudzujúc z hmotnoprávných hľadísk, z hľadiska eticko-spoločensko-demokratických princípov a zo všeobecno morálnych hľadísk považovala za neprijateľný, nemajúci opodstatnenie v demokratickom štáte. Nesúhlasila s názorom súdu prvého stupňa, že rozhodnutím žalovaného nebudú obmedzené jej vlastnícke práva k pozemku, pretože ako majiteľka lesa parc. č. X., bude podriadená v budúcnosti pri hospodárení a nakladaní s ním Mestským lesom v B. a bude musieť rešpektovať ich lesné hospodárske plány. Vyjadrila názor, že vzhľadom k tomu, že ide o les súkromnej majiteľky a navyiac ochranný les k vodojemu, mala by byť táto plocha trvale označovaná ako plocha „bez hospodárskeho zásahu“. Tvrdila, že zaradenie jej lesnej parcely do LUC Mestských lesov v B. umožňuje žalovanému len konšpirovať s nakladaním a obhospodarovaním jej lesa bez ohľadu na jej vlastnú vôľu ako vlastníčky lesa a bez ohľadu na akékoľvek jej predstavy a možnosti, čo považovala za priame popretie demokratických princípov štátu.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobkyne vyjadril tak, že sa stotožnil so skutočnosťami a závermi vysloveným v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu a trval na svojom vyjadrení k žalobe.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa ust. § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 10 ods. 2 preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce v zmysle ust. § 246c v spojení s §§ 212 a nasl. a dospel k názoru, že pre vady v postupe súdu prvého stupňa bolo potrebné napadnutý rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vráti na ďalšie konanie.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba o preskúmanie rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, ktorým správny orgán zamietol odvolanie žalobkyne proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu, ktorým bol určený Lesný užívateľský celok Mestské lesy Bratislava v obvode lesného hospodárskeho celku R. a lesného hospodárskeho celku Ž. časť lesov v užívaní Mestských lesov B. a príslušných ostatných subjektov, a preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov a konania im prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Odvolací súd dáva do pozornosti, že predmetom preskúmavacieho konania v danej veci je rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorým rozhodnutím žalovaný právoplatne rozhodol o určení Lesného užívateľského celku Mestské lesy B. v obvode lesného hospodárskeho celku R. a lesného hospodárskeho celku Ž. časť lesov v užívaní Mestských lesov B. a príslušných ostatných subjektov podľa zákona o lesoch.

Z predloženého spisového materiálu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis žalovaného správneho orgánu, odvolací súd zistil, že žalovaný preskúmaným rozhodnutím zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie Krajského lesného úradu Bratislava zo dňa 4.8.2006 č. 26/3/2006 (39/2/2005), ktorým krajský lesný úrad určil Lesný užívateľský celok Mestské lesy B. v obvode lesného hospodárskeho celku R. a lesného hospodárskeho celku Ž. časť lesov v užívaní Mestských lesov B. a príslušných ostatných subjektov. Mestské lesy B., C., B. bol účastníkom správneho konania. Žalobkyňa v preskúmavacom konaní súdu listom zo dňa 12.3.2009, doručenom Krajskému súdu v Bratislave dňa 13.3.2009, navrhovala, aby súd pribral do konania ako účastníka Mestské lesy v B. Súd prvého stupňa o jej návrhu nerozhodol.

Podľa § 250 ods. 1, 2, 3, 4 O.s.p. v znení zákona č. 384/2008 Z.z. účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný. Súd aj bez návrhu uznesením priberie do konania účastníka správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté.

Žalobcom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník správneho konania bola rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátená na svojich právach. Podat' žalobu môže aj fyzická alebo právnická osoba, s ktorou sa v správnom konaní nekonalo ako s účastníkom, hoci sa s ňou ako s účastníkom konať malo.

Ak sa rozhodnutím a postupom správneho orgánu cítia na svojich právach ukrátené viaceré osoby, môžu podať spoločnú žalobu. Účastníkmi konania sú tiež tí, na ktorých sa pre nerozlučné spoločenstvo práv so žalobcom musí tiež vzťahovať rozhodnutie súdu (§ 91 ods. 2).

Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je žalovaným správny orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni.

Podľa § 372p ods. 1 O.s.p. na konania začaté pred 15. októbrom 2008 sa použijú predpisy účinné od 15. októbra 2008, ak nie je ďalej ustanovené inak.

Vôľou zákonodarcu novelizáciou právnej normy ustanovenej v § 250 ods. 1 O.s.p., zákonom č. 384/2008 Z.z. účinného od 15.10.2008 v spojení s § 372p ods. 1 bolo v preskúmvacom konaní súdu podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku ustanovujúcej správne súdnictvo rozšíriť účastníctvo v preskúmvacom konaní súdu aj o účastníkov správneho konania tak, aby bola zabezpečená ochrana účastníkovi správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté zákonnou úpravou, v zmysle ktorej súd týchto účastníkov priberie do konania aj bez návrhu.

Odvolací súd z administratívneho spisu žalovaného správneho orgánu zistil, že správne orgány oboch stupňov rozhodli právoplatne v danom prípade tak, že v určenom Lesnom užívateľskom celku (LUC) Mestské lesy B. v obvode lesného hospodárskeho celku R. a lesného hospodárskeho celku Ž. časť lesov v užívaní Mestských lesov B. a príľahlých ostatných subjektov budú popísané aj lesné pozemky vo vlastníctve žalobkyne parc. č. X., kat.úz. V. o výmere 693 m² v obvode Lesného hospodárskeho celku Ž. a v tomto lesnom užívateľskom celku bude vypracovaný pre žalobkyňu na jej lesný pozemok aj lesný hospodársky plán na roky 2006 až 2015. Správne orgány oboch stupňov v správnom konaní konali s Mestskými lesmi B. ako s účastníkom správneho konania, keďže do jeho lesného užívateľského celku boli zahrnuté aj lesné pozemky vo vlastníctve žalobkyne.

Zo spisového materiálu krajského súdu však nevyplýva, že po účinnosti zákona č. 384/2008 Z.z. dňom 15.10.2008, ktorým bolo okrem ďalších novelizované ustanovenie § 250 ods. 1 O.s.p., by súd prvého stupňa pribral do konania ako účastníka konania Mestské lesy B. a následne s ním konal ako s účastníkom konania a to napriek tomu, že žalobkyňa navrhovala, aby súd prvého stupňa uvedeného účastníka správneho orgánu pribral do preskúmvacieho konania, pričom jej návrh nechal bez povšimnutia.

Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa sa uvedeným postupom dopustil v konaní takého procesného pochybenia, ktoré by mohlo mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia v preskúmvanej veci.

Pokiaľ žalobkyňa v danej veci vzniesla návrh na pribratie Mestských lesov B. ako účastníka správneho konania do preskúmvacieho konania súdu, bolo povinnosťou súdu prvého stupňa sa týmto jej návrhom zaoberať a o ňom rozhodnúť.

Z administratívneho spisu v danej veci vyplýva, že správne orgány oboch stupňov konali s Mestskými lesmi B., ako s účastníkom správneho konania, keďže rozhodovali o jeho lesnom užívateľskom celku. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa podala žalobu proti rozhodnutiu správneho orgánu, ktorým bolo právoplatne rozhodnuté o Lesnom užívateľskom celku Mestské lesy B., do ktorého boli začlenené aj pozemky patriace do jej vlastníctva, rozhodnutím súdu v preskúmvacom konaní by mohli byť práva a povinnosti uvedeného účastníka správneho konania dotknuté, a preto bolo povinnosťou súdu prvého stupňa podľa § 250 ods. 1 O.s.p. v znení zákona č. 384/2008 Z.z. tohto účastníka správneho konania pribrať do preskúmvacieho konania aj bez návrhu a následne konať s ním ako s účastníkom konania.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1, písm. f/ zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie v zmysle § 246c ods. 1 v spojení s § 221 ods. 2.

Odvolací súd vzhľadom na uvedené procesné pochybenie súdu prvého stupňa sa vecou samou nezaoberal. Povinnosťou súdu prvého stupňa bude predovšetkým rozhodnúť o pribatí do predmetného preskúvacieho konania Mestské lesy B. ako účastníka konania v zmysle § 250 ods. 1 O.s.p., konať s ním ako s účastníkmi konania a po rozhodnutí vo veci samej mu doručiť konečné rozhodnutie vo veci.

Odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania nerozhodoval. Povinnosťou súdu prvého stupňa podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 3 v novom rozhodnutí vo veci samej bude opäť rozhodnúť o náhrade trov konania, pričom súčasne rozhodne o náhrade trov odvolacieho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 17. februára 2010

JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth